

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 12Csp/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219200752
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Orlai
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2019:6219200752.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Zoltánom Orlaiom v spore žalobcu TELERVIS PLUS, a. s., IČO: 357 177 69, so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava - Karlova Ves, 841 04, zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom, so sídlom Plynárska 1, 821 09 Bratislava, proti žalovanému U. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XX, XXX XX N., zastúpenému Mgr. Otom Salokym, advokátom, so sídlom Hlavná 94, 080 01 Prešov, o zaplatenie 939,01 Eur istiny s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 437,61 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 437,61 Eur od 19. 05. 2018 až do zaplatenia, pričom dlžnú sumu sa mu povoľuje zaplatiť v mesačných splátkach po 30,- Eur vždy do 20. dňa v mesiaci so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

Žiadna zo strán sporu n e m á na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu dňa 11.04.2019 si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 939,01 Eur s príslušenstvom. Žalobca sa tiež domáhal náhrady trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia. Žalobca v žalobe uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 18.05.2017 bola medzi žalobcom a žalovaným ako dlžníkom, uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezhotovostný a bezúčelový úver vo výške 800,00 Eur za úrok vyjadrený fixnou sadzbou vo výške 12,80 % z istiny, t.j. 102,40 Eur. Zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 902,40 Eur uhradiť v 12 mesačných splátkach vo výške 75,20 Eur. Každá splátka bola splatná k 18. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bola uzavretá zmluva. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 27.11.2017 upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznamení o zosplatení záväzku zo dňa 22.12.2017 písomne oznámil žalovanému, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 20.10.2017. Žalovaný ku dňu žaloby uhradil na Zmluvu č. XXXXXXXXXX celkovo sumu vo výške 305,39 Eur. Dlžná čiastka k dnešnému dňu činí 597,01 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorú sa žalovaný zmluvou zaviazal žalobcovi zaplatiť v celkovej sume 902,40 Eur a čiastkou vo výške 305,39 Eur, ktorá bola uhradená žalovaným. Dňa 18.05.2017 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému viazanú pôžičku v sume 399,-Eur. Predmetom financovania úveru bola úhrada kúpnej ceny z Kúpnej zmluvy č. XXXXXX uzatvorenej medzi

žalovaným a predávajúcim. Čerpanie pôžičky bolo uskutočnené prevodom na účet predávajúceho. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 26.09.2017 upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 21.10.2017 písomne oznámil žalovanému, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 20.10.2017. Žalovaný ku dňu vypracovania žaloby uhradil na zmluvu o pôžičke celkovo 57,- Eur. Žalobca si v tejto časti žaloby uplatňuje len nárok na priznanie sumy 342,- Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou 399,- Eur a čiastkou vo výške 57,- Eur, ktorá bola uhradená žalovaným.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 12Csp/44/2019-28 zo dňa 02.05.2019, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odpor, ktorý odôvodnil tým, že žalovaný popiera žalobou uplatnený nárok v celom rozsahu. Vo formulárovej Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.05.2017 nie je pravdivo uvedená výška úrokovej sadzby, žalovaný bol konaním žalobcu a jeho obchodnými praktikami uvedený do omylu. V článku I. tejto zmluvy je uvedená fixná úroková sadzba 22,84 % p.a., následne z článku II. bodu 1. vyplýva, že dohodnutá úroková sadzba je v skutočnosti vo výške 46,93 % p.a., pričom podľa tvrdenia žalobcu sa žalovanému má poskytovať zľava 24,09 % z úrokovej sadzby a to pre prípad, že bude riadne a včas splácať úver. Ide o klamanie a zavádzanie spotrebiteľa, zmluva tak neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Navyše, o riadne splácanie sa má jednať vtedy, ak bezhotovostná platba bude identifikovaná správnym variabilným symbolom, t. j. žalovaný spotrebiteľ má byť pod permanentnou hrozbou uplatňovania viac ako dvojnásobných úrokov pre prípad svojho prípadného omylu pri úhrade. Dojednanie o úrokoch je aj vo výslovnom v rozpore s ust. § 53 ods. 6 OZ v spojení s ust. § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Podľa štatistických údajov NBS boli priemerné úrokové sadzby bánk pri nových úveroch (spotrebiteľské a ostatné úvery) so začiatočnou fixáciou do 1 roka v máji 2017, kedy došlo k uzatvoreniu zmluvy, v sadzbe 6,75 % (<https://www.nbs.sk/_img/Documents/STATIST/URSADZ/PUM/0710-01-2017.XLS>), a ročná percentuálna miera nákladov pri spotrebiteľských úveroch bánk v máji 2017 bola v sadzbe 9,68 % (https://www.nbs.sk/_img/Documents/STATIST/US/urnn_uve_cr.xls). Dohodnutý úrok je neprimeraný a odplata za poskytnutie úveru niekoľkonásobne prevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že voči žalovanému ide o civilnoprávnu úžeru, zmluva odporuje ustanoveniu § 39a OZ, je teda neplatná. Žalobca nepreukázal doručenie predžalobnej výzvy a oznámenia o zosplatnení úveru žalovanému. Predžalobná výzva je datovaná na 27.11.2017, oznámenie o zosplatnení 22.12.2017, pričom žalobca zosplatnil úver k 20.10.2017, teda dňu predchádzajúcemu vôbec predžalobnej výzve. Žalovaný tiež poukázal na to, že Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXXXX, ktorá je tiež formulárovou zmluvou, s ním bola uzavretá v časovej a miestnej súvislosti so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, v ten istý deň a naraz s touto zmluvou. Žalovaný namieta, že ide o skryté navýšenie tohto úveru, odplaty za tento úver, pretože bez uzatvorenia tejto zmluvy o pôžičke by s ním žalobca neuzavrel ani zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Ide pritom tiež o predtlačенú zmluvu, kde aj identifikácia údajného predávajúceho je predtlačенá, pričom tento subjekt bol predtým rozhodcovským súdom. V danom prípade ide o disimulovaný právny úkon, pretože pôžička 399,- Eur nebola žalovanému v skutočnosti poskytnutá. Malo z nej byť financované akési "členstvo" vyplývajúce z kúpnej zmluvy, t. j. podľa žalovaného fiktívne plnenie. Uzavretie zmluvy o pôžičke bolo v danom prípade podmienkou poskytnutia úveru zo strany žalobcu, ide o ďalšiu jeho praktiku poškodzujúcu spotrebiteľov a neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 a ods. 4 OZ. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadal žalovaný žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Súd uznesením č. k. 12Csp/44/2019-28 zo dňa 02.05.2019 platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu z dôvodu vecne odôvodneného odporu proti platobnému rozkazu.

3. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 16.09.2019 poukázal na § 1a, § 1 ods. 4 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk zverejnená ku dňu 21.11.2016 vzťahujúca sa k poskytnutému úveru bola 13,63 %, t. j. jej dvojnásobok bol 27,26 %, ročne. Úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 22,84 %, t. j. vo výške nižšej ako je maximálna prípustná výška odplaty. Medzi žalobcom a spoločnosťou EduHouse a.s., IČO: 44 146 990, so sídlom: Zelinárska 8, 821 08 bola uzatvorená Kúpna zmluva č. XXXXXX, predmetom ktorej bolo Členstvo VIP, pričom na základe tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal tomuto subjektu uhradiť kúpnu cenu vo výške 399,- Eur. Medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanému sumu 399,- Eur na financovanie predmetu kúpnej zmluvy. Žalobca

preukazuje poskytnutie pôžičky v plnej výške výpisom z účtu a teda nemôže ísť o disimulovaný právny úkon. Pokiaľ žalovanému nebolo spoločnosťou EduHouse a.s. dodané plnenie, je potrebné uplatňovať si akékoľvek právne dôsledky z uvedeného vyplývajúce voči tomuto subjektu, keďže žalobca nie je voči akýmkoľvek plneniam vyplývajúcim z kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným a spoločnosťou EduHouse a.s. aktívne legítimovaný.

4. Na pojednávaní konanom dňa 01.10.2019 právny zástupca žalovaného zotrval na svojich doterajších vyjadreniach. Ďalej uviedol, že treba pri tejto veci brať na zreteľ tú skutočnosť, že aj tá bezúročná zmluva o pôžičke bola podmienkou poskytnutia toho prvého úveru. Je to vidieť zo samotnej formulácie zmluvy. Uzatvorenie týchto zmlúv sprostredkovala pre žalobcu manželka žalovaného P. P., ktorá bola zamestnancom žalobcu a teda vedela o obchodných praktikách a praxi poskytovania pôžičiek zo strany žalobcu. Vedela, aj prečo sa klientom poskytovala vždy so zmluvou o pôžičke aj tá druhá bezúročná pôžička. Účel tejto druhej pôžičky je vopred vyplnený a v princípe za to údajné členstvo sa žalovanému, resp. iným klientom nikdy neposkytlo žiadne protiplnenie, teda zo strany žalobcu išlo vyslovene o obchádzanie zákona. Žalovaný je po viacerých mozgových príhodách. Žalovaný sumu poskytnutého úveru 800,- Eur, uznáva ako pôžičku, ktorú si zobral ale tvrdí, že je bezúročný a bez poplatkov tento úver z dôvodov, ktoré sú uvedené v žalobe. Žiadal, aby tieto jeho plnenia, ktoré boli poskytnuté na obidve zmluvy, boli započítané na tento prvý úver a dlžnú sumu istinu 437,61 Eur žiadal, aby súd umožnil žalovanému zaplatiť v mesačných splátkach po 30,- Eur vždy do 20. toho dňa v tom - ktorom mesiaci. Pokiaľ ide o zmluvu o pôžičke na sumu 400,- Eur, žiadal, aby súd tejto zmluve neposkytol žiadnu právnu ochranu.

5. Žalovaný pri svojom výsluchu uviedol, že má toho času 73 rokov. Vôbec si nepamätá na okolnosti uzavretia týchto dvoch spotrebiteľských zmlúv, pretože je po troch mozgových príhodách, pričom tieto zmluvy s ním uzatvárala jeho manželka, ktorá bola obchodnou zástupkyňou žalobcu. S manželkou riadne žije v spoločnej domácnosti, sú naďalej manželia. Nevedel uviesť, prečo mu manželka dala tieto zmluvy podpísať. Nepamätá si, či tieto zmluvy čítal. Nepamätá si na to, že by od spoločnosti EduHouse dostal nejaké protiplnenie titulom uzavretej kúpnej zmluvy, ani že by sa zúčastnil na nejakých kurzoch zameraných na ochranu spotrebiteľa, resp. že by mu boli dodané nejaké vernostné karty. Nikdy nemal záujem o takéto služby, pretože má 73 rokov a bolo by mu to na nič. Ďalej žalovaný uviedol, že je starobný dôchodca, poberá dôchodok vo výške 670,- Eur a musí splácať aj iné pôžičky.

6. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 01.10.2019 v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý v podaní doručenom súdu dňa 30.09. 2019 ospravedlnil svoju neúčast' na termíne pojednávania, požiadal, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.05.2017, Žalobnou upomienkou - výzvou k úhrade zo dňa 27.11.2017, Podacím hárkom B. XXXXXXXXXX, Oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 22.12.2017, Podacím hárkom B. XXXXXXXXXX, Zmluvou o pôžičke č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.05.2017, Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.09.2017, Podacím hárkom B. XXXXXXXXXX, Oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 21.10.2017, Podacím hárkom B. XXXXXXXXXX, Súhrnnou informáciou o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami, pobočkami zahraničných bánk za prvý štvrtrok 2017, Výpisom z účtu žalovaného dňa 19.05. 2017 čl. 58 spisu, Amortizačnou tabuľkou pre Zmluvu č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX, výsluchom žalovaného.

8. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

9. Strany sporu dňa 18.05.2017 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezhotovostne peňažné prostriedky vo výške 800,- Eur. Žalovaný sa zaviazal úver vrátane úroku v celkovej výške 902,40 Eur splatiť v 12. mesačných splátkach po 75,20 Eur, pričom každá splátka bola splatná k 18. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bola zmluva uzavretá. V zmysle zmluvy bol úver poskytnutý za fixný úrok vo výške 22,84 % z istiny, t.j. 102,40 Eur, v ktorom je zohľadnená zľava z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených v článku II. bod. 1 tejto zmluvy. Z článku II bod. 1 vyplýva, že veriteľ uzavretím zmluvy poskytol dlžníkovi zľavu z úrokovej sadzby vo výške 24,09 % ročne, za podmienky splácania úveru riadne a včas počas celej doby trvania zmluvy, pričom riadne znamená úhrada splátky v plnej výške s úplnou identifikáciou platby, t. j. v prípade bezhotovostnej úhrady, uvedenie správneho variabilného symbolu,

ktorým je číslo zmluvy uvedené v záhlaví a včas znamená pripísanie v prospech účtu veriteľa alebo úhrada k rukám viazaného finančného agenta najneskôr v dohodnutý deň splatnosti konkrétnej splátky. V prípade nedodržania podmienky pre poskytnutie zľavy zo strany dlžníka, je dohodnutá úroková sadzba vo výške 46,93 % ročne. Veriteľ splnenie podmienky prehodnocuje každý kalendárny mesiac počas celého obdobia trvania úverového vzťahu. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola dohodnutá vo výške 27,04 %, priemerná RPMN 20,11 %. Žalovaný čerpal úver vo výške 800,- Eur, splátky úveru riadne a včas nesplácal, celkovo na úver uhradil sumu 305,39 Eur. Žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 27.11.2017 na zaplatenie dlžných splátok do 5 dní od doručenia výzvy s upozornením na možnosť zosplatenia úveru. Žalobca zosplatil úver ku dňu 20.10.2017, ktorú skutočnosť oznámil žalovanému listom zo dňa 22.12.2017 a vyzval ho na zaplatenie celej dlžnej sumy úveru 921,20 Eur do 5 dní od doručenia výzvy. Žalovaný dlžnú sumu úveru nezaplatil. Strany sporu uzatvorili dňa 18.05.2017 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 399,- Eur, predmet financovania pôžičky je ČLENSTVO VIP, na základe Kúpnej zmluvy č. XXXXXX uzavretej s predávajúcim, spoločnosťou EduHouse a.s., IČO: 44 146 990, so sídlom Zelinárska 8, 821 08 Bratislava. Pôžička bola poskytnutá bez úroku a bez ďalších poplatkov. Kúpna cena 399,- Eur bola žalobcom uhradená v prospech účtu spoločnosti EduHouse, a.s. dňa 19.05.2017. Žalovaný sa zaviazal pôžičku splatiť v 7. mesačných splátkach po 57,- Eur, pričom každá splátka bola splatná k 18. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bola uzavretá zmluva. Žalovaný splátky pôžičky riadne a včas nesplácal, celkovo na pôžičku uhradil 57,- Eur. Žalobca žalovaného listom zo dňa 26.09.2017 vyzval na zaplatenie dlžných splátok do 5 dní od doručenia výzvy s upozornením na možnosť zosplatenia úveru. Žalobca zosplatil úver ku dňu 20.10.2017, ktorú skutočnosť oznámil žalovanému listom zo dňa 21.10.2017 a vyzval ho na zaplatenie celej dlžnej sumy úveru 342,- Eur do 5 dní od doručenia výzvy. Žalovaný dlžnú sumu úveru nezaplatil.

10. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka; spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“); spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 1 ods. 3 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch; spotrebiteľským úverom nie je úver bez úroku a bez ďalších poplatkov.

13. Podľa § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

14. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

15. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, (v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy), (ďalej len nariadenie č. 87/1995Z.z.); ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

16. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia č. 87/1995 Z.z; na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

17. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal vyššie z citovaných ustanovení zákonov a vyhlášky. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému na základe Zmluvy č. XXXXXXXXXX dňa 18.05.2017 úver vo výške 800,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť vrátane úroku vo výške 102,40 Eur v mesačných splátkach, celkovo uhradiť sumu 902,40 Eur. Žalobca poskytol žalovanému na základe Zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.05.2017 bezúročnú pôžičku vo výške 399,- Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť v mesačných splátkach. Uvedené zmluvy posúdil súd ako zmluvy spotrebiteľské podľa § 52 Občianskeho zákonníka, keďže ich žalobca uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný mal postavenie spotrebiteľa (fyzická osoba nekonajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti). Súčasne Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, súd posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Táto zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch a súčasne musia byť tieto náležitosti v súlade s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. V článku I. tejto zmluvy je uvedená fixná úroková sadzba 22,84 % p.a., následne z článku II. bodu 1. vyplýva, že dohodnutá úroková sadzba je v skutočnosti vo výške 46,93 % p.a., pričom žalovanému bola poskytnutá zľava 24,09 % z úrokovej sadzby a to pre prípad, že bude riadne a včas splácať úver. Pokiaľ teda bola dohodnutá úroková sadzba vo výške 46,93 % pre prípad riadneho nesplácania žalovaným, súd je toho názoru, že táto úroková sadzba by presiahla aj najvyššiu prípustnú výšku odplaty podľa nariadenia č. 87/1995 Z.z., ktorá predstavuje dvojnásobok priemernej RPMN naposledy zverejnenej pred uzavretím zmluvy. Priemerná RPMN naposledy zverejnená pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere pre obdobný úver bola 13,63 %, jej dvojnásobok predstavuje 27,26 %. Keďže úroková sadzba by bola výške 46,93 %, zákonite by bola vyššia aj RPMN a táto by potom prekročila najvyššiu prípustnú výšku odplaty. Žalovaný teda v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviedol nezákonné podmienky pre určenie ročnej úrokovej sadzby, čo má za následok to, že ročná úroková sadzba nebola dohodnutá, preto je potom úver poskytnutý žalobcom žalovanému bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Súd sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu žalovaného, že žalobca sa voči žalovanému dopustil úžery v zmysle § 39a Občianskeho zákonníka, pretože k takémuto konaniu žalobcu chýba zákonný znak úžery a to, že by musel zneužiť tiešeň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť žalovaného, čo v konaní nebolo preukázané. Súd ďalej dospel k záveru, že žalobca neplatne zosplatnil úver. Predžalobná upomienka - výzva zo dňa 27.11.2017 ako aj samotné zosplatnenie úveru zo dňa 22.12.2017 boli žalovanému zaslané na adresu jeho trvalého pobytu. Žalovaný na pojednávaní výslovne nepoprel ich doručenie, čím sa teda dostali do jeho sféry (mal možnosť sa s nimi oboznámiť). Žalobca síce dodržal postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka,

avšak pokiaľ úver zosplatnil späťne ku 20.10.2017, t.j. ešte pred tým ako vôbec žalovaného upozornil na možnosť zosplatnenia, tak nepostupoval v súlade so zákonom. V prípade zosplatnenia úveru je potrebné postupovať podľa § 563 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. V tomto prípade bolo nutné pohľadávku považovať za jednorázovo splatnú ako celok odo dňa nasledujúceho po žiadosti veriteľa (žalobcu) zo dňa 22.12.2017, t.j. dňom 23.12.2017, nakoľko v zmluve o úvere nebolo dohodnuté inak. Vzhľadom na nedodržanie uvedenej podmienky, súd považoval zosplatnenie úveru za neplatné, preto sa pohľadávka žalobcu stala splatná v celosti dňom nasledujúcim po splatnosti poslednej splátky (18.05.2018), t.j. dňom 19.05.2018.

18. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa; obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a/ je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti b/ podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

19. Podľa § 2 písm. r/ citovaného zákona podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil.

20. Podľa § 2 písm. u/ citovaného zákona odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej vieryu platňovanej v jeho oblasti činnosti.

21. Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

22. Pokiaľ ide o Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX (na sumu 399,- Eur), súd dospel k záveru, že žalobca pri uzatváraní tejto dohody nekonal s odbornou starostlivosťou, pretože nepreukázal, že by žalovanému nejakým spôsobom vysvetlil následky uzavretia tohto právneho úkonu a najmä na kúpu akého tovaru (služby) sa tento úver poskytuje. Použitím tejto obchodnej praktiky došlo k podstatnému narušeniu ekonomického správania žalovaného, nakoľko viedla žalovaného k rozhodnutiu, ktoré by pri poskytnutých informáciách od žalobcu neurobil. Nemožno totiž predpokladať, že ak by mu dostatočne bolo vysvetlené, že sa mu poskytuje pôžička na kúpu akéhosi ČLENSTVA VIP, na základe Kúpnej zmluvy č. XXXXXX, že by túto kúpnu zmluvu a následne zmluvu o spotrebiteľskom úvere žalovaný podpísal. Súdu je z úradnej činnosti známe, žalobca uzatvára so spotrebiteľmi zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere na kúpu akéhosi ČLENSTVA ŠTART, na základe kúpnej zmluvy, ktoré obsahuje: a) odbornú publikáciu vo zvýhodnenej cene 40,- Eur, b) kurz zameraný na ochranu spotrebiteľa vo zvýhodnenej cene 40,- Eur, c) kartu vernostného programu Sphere v cene 40,- Eur, d) zľavu na vybrané služby vo výške 10 % z konečnej ceny služieb uvedených v článku I bod 4 Všeobecných obchodných podmienok, e) bezplatné členstvo v klube po dobu prvých 6 mesiacov. Súd je toho názoru, že v prípade ČLENSTVA VIP sa jedná o obdobný prípad, len sú „poskytované“ rozšírené služby. Žalovaný na pojednávaní jasne uviedol, že žiadne služby mu neboli poskytnuté od spoločnosti EduHouse, a.s., nemal o ne záujem. Obchodná zástupkyňa žalobcu (manželka žalovaného) mu pri uzatváraní týchto zmlúv nič nepovedala, len mu predložila na podpis dokumenty. Súd vyzval spoločnosť EduHouse, a.s. výzvou zo dňa 03.09.2019, aby súdu oznámila, či boli žalovanému poskytnuté nejaké plnenia na základe Kúpnej zmluvy č. XXXXXX. Spoločnosť sa v stanovenej lehote k výzve nevyjadrila. Preto súd nepochybuje o tom, že žalobca žalovanému neposkytol potrebné informácie ohľadne Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX a Kúpnej zmluvy č. XXXXXX. K ich podpísaniu došlo bez toho, aby mal žalovaný záujem skutočne tieto zmluvy uzavrieť. V tejto súvislosti si možno osvojiť závery z rozsudku Najvyššieho súdu SR 6MCdo 9/2012, ktorý poukázal na to, že pri predkladaní návrhu spotrebiteľovi musia mu byť poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie týkajúce sa príslušného právneho úkonu. Pre platnosť každého právneho úkonu sa vyžaduje okrem iného sloboda a vážnosť vôle. Tá je výsledkom určitého psychického rozhodovacieho procesu. Osoba, ktorá sa slobodne a vážne rozhodne pre určitý právny úkon, má byť uzročená s podstatou tohto právneho úkonu a jeho dôsledkami. Žalobca pritom nepreukázal dôsledné splnenie tejto informačnej povinnosti. Žalovaný je osobou vyššieho veku, má 73 rokov a preto je zrejme, že nemal záujem o poskytnutie nejakým nezmyselných služieb (členstva). Preto Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.05.2017 je podľa názoru súdu neplatná pre nedostatok

vážnosti vôle v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okrem toho súd nadobudol dojem, že takáto ďalšia zmluva o pôžičke bola uzatvorená za účelom predrazenia prvého úveru, obdobne ako to žalobca robil v prípadoch uzatvárania zmlúv o domácom servise, kedy sa snažil úver predražiť službou, ktorá spočívala v osobnom inkasovaní splátok úveru (rozsudok Krajského súdu Žilina 8Co/724/2015 zo dňa 30.03.2016). Súd preto považoval zmluvu za neplatnú aj pre obchádzanie zákona v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd potom žalobu v časti o zaplatenie sumy 342,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 342,- Eur od 21.10.2017 až do zaplatenia zamietol.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má žalobca nárok len na zaplatenie istiny zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX dňa 18.05.2017 vo výške 800,- Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný z oboch zmlúv uhradil spolu sumu 362,39 Eur (305,39 Eur + 57,- Eur), súd potom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 437,61 Eur. V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 159,40 Eur súd žalobu zamietol. Vzhľadom na to, že žalovaný je starobný dôchodca, poberá dôchodok vo výške 670,- Eur a musí spláčať aj iné pôžičky, súd potom v súlade s ustanovením § 232 ods. 4 CSP uložil žalovanému zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 30,- Eur vždy do 20. dňa v mesiaci so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

24. Nesplnením peňažného záväzku sa žalovaný dostal do omeškania. Žalobcovi tak vznikol nárok na úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po vzniku omeškania (celý nárok zo zmluvy o úvere sa stal splatným dňa 18.05.2018, kedy bola splatná posledná splátka zo zmluvy o úvere) t. j. odo dňa 19.05.2018, ktorého výška bola v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. určená podľa základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky (od 16.03.2016 je vo výške 0,00 %), zvýšenej o 5 percentuálnych bodov, preto súd priznal žalobcovi aj 5 % ročný zákonný úrok z omeškania zo sumy 437,61 Eur od 19.05.2018 do zaplatenia. Vo zvyšku požadovaného úroku vo výške 5 % ročne od 21.10.2017 do 18.05.2018, súd potom žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

25. O náhrade trov konania strán sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca sa celkovo domáhal zaplatenia sumy 939,01 Eur, pričom mu bolo vyhovené len v časti o zaplatenie sumy 437,61 Eur. Žalobca teda dosiahol úspech veci 53,40 % a žalovaný dosiahol úspech v rozsahu 46,60 % , čistý úspech žalobcu je teda vo výške 6,80 % (53,40-46,60). Žalobca mal teda vo veci len nepatrný úspech, preto potom súd rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), (363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.